

sagen. Vi ser frem til dette udvalgs rapport og til de anbefalinger, som den fremsætter vedrørende hele det forebyggende arbejde på dette område.

Formanden:

Ordføreren for forslagstillerne, fru Kirsten Jacobsen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Ja, ja, nu er det jo også kun anden gang, men flertallet begynder da at nærme sig, og til slutningen bliver i hvert fald mere markant. Det skal vi glæde os over, og det gør vi også i Fremskridtspartiet.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de ting, der har været sagt. Jeg synes, det er lidt sølle, når man bliver så formalistisk i Socialdemokratiet, at man forholder sig til spørgsmålet om, hvorvidt det er en forkert minister, eller om det er forebyggende og alt muligt andet, i stedet for simpelt hen at forholde sig til realiteten og sige: Bør vi som samfund ikke sikre, at folk får en bedre livskvalitet ved, at de ikke skal igennem hofteoperationer, særligt når vi ikke er i stand til at tilbyde dem ordentlig genoptræning?

Så synes jeg ærlig talt, at man som regering skulle være lykkelig og glad, når et parti kommer med et rigtigt besparelsesforslag. I vores beregninger har Fremskridtspartiet ikke turdet at snakke om andet end en milliard kroner, men læser man Berlingske Tidende i dag og ser, hvad Knud Overø skriver, ja, så var det, som fru Yvonne Herløv Andersen så rigtigt sagde, mange flere. Det er et rent besparelsesforslag.

Op så vil jeg godt sige om forebyggende hjælpemidler og hjælpemidler i øvrigt, om Sundhedsministeriet og Socialministeriet: Det er én stor gang kassetænkning og ikke noget som helst andet.

Men de mennesker, der falder på gaden, er altså fuldstændig ligeglade med, hvilken ministers kasse det drejer sig om, eller hvad det er for en offentlig kasse, der er tale om.

Så kunne jeg også godt tænke mig at sige: Jamen det er jo blandet sammen i forvejen. Vi har f.eks. i den sociale lovgivning forebyggende og opsøgende servicebesøg til ældre over 80 år, vi har omsorgstandpleje, og vi har f.eks. defineret kaldeapparater som hjælpemiddel. Vi har også lige talt om, at man skal kunne indføre microchips, sladrehanke og hvad jeg ved, på plejehjemmene. Herregud, det er jo også forebyggende, og det kan man altså godt acceptere.

Men så kommer der altså lige pludselig noget, hvor definitionen bliver et problem. Det er fuldstændig det samme, som vi kender fra høreapparatområdet, og hvis ikke høreapparater er et hjælpemiddel, ja, så ved jeg ikke, hvad hjælpemidler er. Jeg synes, det er fuldstændig meningsløst, at vi ingen problemer har med at yde tilskud til krykkestokke eller til den rollator, der bliver brug for, hvis man falder, eller eventuelt en hospitalsseng. Det kan man få lige så let og elegant som at klø sig selv i nakken, men at få et hjælpemiddel til lav pris, så man ikke udsætter sig selv for brud på hoften, hvis lægen har skønnet, at der er risiko for det, kan man ikke.

Vi kæmper mod ventelister i sygehusvæsenet, og her kan vi frigøre, jeg ved ikke hvor mange senge, vi kan frigøre genoptræningskapacitet, og jeg ved ikke hvad. Der er simpelt hen ikke sund sans bag en afvisning af dette forslag.

Som tilfældet er for de to andre forslag sætter jeg min lid til, at tredje gang bliver lykkens gang, og så kan vi bare have medfølelse med alle dem, der har fået hoftebrud i mellemtiden, ligesom vi kan føle med alle dem, det er gået ud over i den tid, man her i Folketinget simpelt hen ikke har kunnet tage sig sammen til at gøre noget, der er sund fornuft.

Må jeg sige til fru Jette Gottlieb, at det er sandelig meningen, det skal være et retskrav, hvis der er et formuleringsproblem. Jeg mener det ikke, når jeg læser paragraffen, men så ser vi på det i udvalget. Det er sandelig meningen, at når lægen har besluttet, at der er brug for det, er det bare med at udbetale ved kasse 1 A.

Fru Grete Schødt sagde, og lad mig slutte med en kommentar til den bemærkning, at hvis man er én, der virkelig har brug for hjælp, vil man nok også få den, når man kommer op til kommunen og søger om det. Fru Grete Schødt ved jo udmærket godt og lige så godt som jeg, at så vil man komme ud for, at den ene kommune har en formuegrænse på ét beløb og nabokommunen på et andet beløb, og så vil pensionisterne blive vidt forskelligt behandlet for noget fuldstændig ens. Det er ikke rigtigt, det er ikke rimeligt, og det er ikke sådan, vi skal behandle de mennesker.

Vi skal se dette forslag som et medmenneskeligt forslag, der giver en bedre livskvalitet; men der sker jo ikke noget ved, at der er en kæmpe offentlig besparelse ved siden af, og at det giver vældig mange ledige sygehussenge,